

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

MIĘDZYWYDZIAŁOWY INSTYTUT NAUK O SZTUCE

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PRACOWNICY • STUDENCI • DZIAŁALNOŚĆ

MIĘDZYWYDZIAŁOWY INSTYTUT NAUK O SZTUCE
PRACOWNICY-STUDENCI-DZIAŁALNOŚĆ

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

2010

MIĘDZYWYDZIAŁOWY INSTYTUT NAUK O SZTUCE

Międzywydziałowy Instytut Nauk o Sztuce został powołany uchwałą Senatu Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku nr 29/07 z dnia 18 grudnia 2007 r. W tym samym czasie powołano Radę Instytutu - „w okresie organizacji nazwaną Radą Programową”. Przewodniczącym Rady Instytutu - po. Dyrektora Instytutu został prof. dr hab. Tomasz Szkudlarek. Utworzony Instytut rozpoczął swoją działalność w nowej formie organizacyjnej od 1 września 2008 r.

Prowadzony przez Instytut kierunek studiów *edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych* powołano w 1996 r. w związku z potrzebą społeczną wyrażaną wobec władz Uczelni przez Kuratorium Oświaty w Gdańsku. Mianowany wówczas na stanowisko kierownika studiów prof. Andrzej Dyakowski stworzył wkrótce sprawną strukturę organizacyjną, która gwarantowała studentom wysoki poziom kształcenia, zaś absolwentom zapewniała zatrudnienie. Władze gdańskiego Kuratorium na bieżąco informowały Akademię o potrzebach i o losach absolwentów pracujących w szkołach Pomorza Gdańskiego. Wskutek zmian w systemie edukacji obecnie powstaje zapotrzebowanie na nieco inny profil przygotowania zawodowego nauczycieli plastyki. W opracowanym projekcie Ministerstwa Edukacji Narodowej odpowiedni przedmiot nosi nazwę plastyka i media, co przynosi konieczność zmian podnoszących w procesie edukacji estetycznej rangę narzędzi cyfrowych.

Uwzględniając sugestie zespołu Państwowej Komisji Akredytacyjnej wizytującego jednostkę przed pięciu laty, a także reagując na nowe wyzwania cywilizacyjne, Uczelnia podjęła decyzję o jej reorganizacji, tworząc zręby makro-kierunku. W związku z tym uchwałą Senatu w dniu 18 grudnia 2007 r. powołano Międzywydziałowy Instytut Nauk o Sztuce (MINOS), natomiast kierowanie jednostką powierzono prof. dr hab. Tomaszowi Szkudlarkowi, który w ASP jest zatrudniony na stanowisku profesora wizytującego.

Zespół wizytujący, który przybył w trakcie reorganizacji w 2009 r., kiedy nowa

struktura organizacyjna nie osiągnęła jeszcze finalnego poziomu, a „wygaszanie” starej nie było ukończone bardzo wysoko ocenił prowadzony przez Instytut kierunek studiów udzielając akredytacji na następne pięć lat. W raporcie swoim Państwowa Komisja Akredytacyjna stwierdza, że „Poziom edukacji prezentowany zespołowi wizytującemu pozwala wierzyć, że Uczelnia bardzo poważnie traktuje swoją misję kulturotwórczą: pamięta nie tylko o kształceniu twórców kultury, ale równie poważnie traktuje jej konsumentów. Nauczycielska specjalność daje nadzieję rozwoju estetycznego społeczeństwa, co po latach może przynieść owoce w postaci postępu cywilizacyjnego. Nauczanie holistyczne łączy bowiem rozwój intelektualny z rozwojem duchowym. Dynamiczne zmiany na kierunku pozwalają wierzyć, że w niedługim czasie może on się stać wzorem dla analogicznych przedsięwzięć, a w macierzystej Uczelni będzie traktowany równie poważnie jak pozostałe kierunki artystyczne.”

Obecnie Instytut prowadząc jeden kierunek studiów „edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych” w dwóch specjalnościach: „edukacja artystyczna” na poziomie studiów I i II stopnia w formie studiów niestacjonarnych oraz „animacja kultury” na poziomie II stopnia studiów stacjonarnych, stara się rozwinąć swoją ofertę edukacyjną. W planach jest otwarcie specjalności edukacja artystyczna na poziomie II stopnia studiów stacjonarnych w roku akademickim 2011/12. Całkowita liczba studentów Instytutu w roku akademickim 2010/2011 wynosi 126.

Absolwent studiów pierwszego stopnia zdobywa wiedzę i umiejętności zawodowe wykwalifikowanego artysty plastyka, który może w tym merytorycznym zakresie wykonywać różnorodne praktyczne prace w obszarze sztuk wizualnych: malarstwa sztalugowego, grafiki warsztatowej i projektowej, rzeźby i form przestrzennych, rysunku studyjnego i kreacyjnego, oraz podejmować działania multimedialne i intermedialne z wykorzystaniem technologii cyfrowych. Absolwent posiada ogólnohumanistyczną wiedzę oraz kompetencje

w zakresie podstawowych dyscyplin artystycznych podbudowanych wiedzą z historii i teorii sztuki, percepcji wizualnej i twórczości artystycznej oraz w zakresie antroposfery i ikonosfery - co umożliwia aktywne uczestnictwo i animowanie kultury współczesnej. Absolwent jest przygotowany do realizacji i upowszechniania różnorodnych postaci przekazów wizualnych i medialnych dla celów artystycznych, poznawczych, edukacyjnych i użytkowych. Specjalistyczne umiejętności wynikające z ukończonej specjalności nauczycielskiej są gwarancją dobrego przygotowania do zawodu „pedagoga sztuki”, animatora kultury plastycznej - do pracy w szkolnictwie, ośrodkach i instytucjach kultury, sztuki i edukacji pozaszkolnej, mass - mediach, strukturach promocyjnych i reklamowych. Absolwent studiów II stopnia posiada pogłębioną - w stosunku do studiów pierwszego stopnia - wiedzę artystyczną - humanistyczną oraz umiejętności umożliwiające występowanie w roli artysty plastyka, aktywnego twórcy w zakresie sztuk plastycznych oraz uczestnika i animatora kultury współczesnej. Potrafi przygotowywać i upowszechniać przekazy wizualne i medialne dla celów artystycznych, poznawczych, edukacyjnych i użytkowych. Posiada umiejętności wykorzystywania nabytej wiedzy w indywidualnej i zespołowej aktywności artystycznej. Jest przygotowany do kierowania zespołami ludzkimi oraz ustawicznego dokształcania w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości. Ma kompetencje by prowadzić samodzielną, twórczą pracę zawodową oraz do podejmowania pracy w: ośrodkach i instytucjach kultury i sztuki, mass-mediach, strukturach promocyjnych i reklamowych oraz szkolnictwie (po ukończeniu specjalności nauczycielskiej). Absolwent jest przygotowany do kontynuowania edukacji na studiach trzeciego stopnia (doktoranckich).

Metody dydaktyczne praktykowane w Instytucie zostały wypracowane w czasach, gdy zawiadywał nim prof. Andrzej Dyakowski, artysta i dydaktyk równie wybitny, co oddany sprawom młodzieży. Powszechna w uczelniach artystycznych relacja mistrz - uczeń jest podstawową praktyką dydaktyczną na wizytowanym kierunku. Indywidualne traktowanie każdej osobowości przynosi dobre

rezultaty także w kształceniu przyszłych nauczycieli plastyki, bądź animatorów kultury. Liczba studentów na wykładach sięga 50 osób, a na ćwiczeniach nie przekracza 20 osób. Prace dyplomowe składają się z części artystycznej, za którą odpowiadają nauczyciele z ASP, oraz z części teoretycznej, której promotorami najczęściej są pracownicy zajmujący się teorią kultury, teorią i historią sztuki związani z Zakładem Nauk Humanistycznych - takie rozwiązanie gwarantuje wysoki poziom obydwu części dyplomów. Pod obecnym kierownictwem kształcenie kwalifikacji jest budowane na zasadzie równowagi kształcenia naukowego i artystycznego. Takie uniwersalne przygotowanie pozwala absolwentom stawiać czoła problemom, których dzisiejszy czas nie może jeszcze zdefiniować. Kształcenie dla przyszłości jest główną zasadą kierunku edukacja artystyczna.

Zgodnie z § 13 Statutu Uczelni Rada Instytutu jest najwyższym organem kolegiальnym Instytutu. Aktualnie w Radzie zasiadają:

Prof. Piotr Zajęcki,
Prof. Andrzej Śramkiewicz,
Prof. dr hab. Tomasz Szkudlarek,
Prof. ASP Anna Bem-Borucka,
Prof. ASP Grzegorz Radecki,
Dr Roman Nieczyporowski,
Dr Grażyna Kręczkowska,
Dr Dorota Grubba,
Dr Zbigniew Mańkowski.

W skład struktury organizacyjnej Instytutu wchodzi dwie jednostki - Zakład Nauk Humanistycznych kierowany przez prof. dr. hab. Tomasza Szkudlarkę oraz Katedra Malarstwa, Rysunku i Rzeźby kierowana przez prof. Andrzeja Śramkiewicza.

PROF. DR HAB. TOMASZ SZKUDLAREK

PEŁNI OBOWIĄZKI KIEROWNIKA ZAKŁADU NAUK HUMANISTYCZNYCH

Urodzony 23 grudnia 1954 w Starachowicach - pedagog, profesor zw., kierownik Zakładu Filozofii Wychowania i Studiów Kulturowych w Instytucie Pedagogiki, Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Współpracuje z ASP Gdańsk (MINOS - profesor wizytujący) i SWPS (Wydział Zamiejscowy w Sopocie - cykliczny wykład Kultura, tożsamość i edukacja).

Prowadzi badania w zakresie krytycznych teorii społecznych - pedagogiki krytycznej, pedagogiki kultury, pedagogiki radykalnej. Jest autorem licznych artykułów i publikacji z zakresu filozofii wychowania, pedagogiki krytycznej i problematyki mediów.

Bierze udział w wielu projektach badawczych finansowanych przez MNiSzW (aktualnie kieruje 4 projektami - m.in. Dyskursywna konstrukcja podmiotu w wybranych obszarach kultury współczesnej oraz międzynarodowy projekt Conflict and the Political: Rethinking Theories of Education) oraz w projektach europejskich (kierował polską grupą badawczą w projekcie Students as Journeymen between Communities of Higher Education and Work w 5 Programie Ramowym UE). W latach 1998-2000 członek i przewodniczący Sekcji Psychologii i Pedagogiki Komitetu Badań Naukowych. Członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN.

Wykładał gościnnie na Uniwersytecie w Hiroszimie (2001). W latach 2000-2002 visiting professor w Institute of Behavioral Sciences w Linköping University (Szwecja). Wykładał na studiach doktoranckich na Uniwersytecie w Oslo i w Linköping. Doctor honoris causa Linköping University.

Od 1978 r., z przerwami, związany z Zakładem Nauk Humanistycznych gdańskiej ASP, gdzie prowadzi zajęcia z zakresu pedagogiki, historii i teorii kultury, współczesnych nurtów i teorii edukacji, wykład monograficzny *Kultura, Media, Edukacja* oraz seminarium magisterskie.

Wybrane książki:

1. (z Bogusławem Śliwskim) *Wyzwania pedagogiki krytycznej i antypedagogiki* 1991, wyd. IV popr. - Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2009.
2. *Wiedza i wolność w pedagogice amerykańskiego postmodernizmu*, 1993, wyd. II popr. - Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2009.
3. *The Problem of Freedom in Postmodern Education*. Bergin & Garvey, Greenwood Publishing Group, Westport, Connecticut (USA), London, 1993
4. (redakcja i współautorstwo) *Różnica, tożsamość, edukacja. Szkice z pogranicza*, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 1995.
5. (ze Zbyszko Melosikiem) *Kultura, tożsamość i edukacja: migotanie znaczeń*, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 1998.
6. *Media: szkice z filozofii i pedagogiki dystansu*, 1999, wyd. II popr. - Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2009.
7. *Identity, Popular Culture, Education*. Hiroshima University, 2000 (publikacja w języku japońskim).
8. (współautor) *Freshmen Students on Education and Work*, Wydawnictwo UG, Gdańsk 2003.
9. (współredor) *Rynek i kultura neoliberalna a edukacja*, Oficyna Wydawnicza "Impuls", Kraków 2005.

Wybrane artykuły:

1. *Ekonomia i etyka: przemieszczenia dyskursu edukacyjnego. Teraźniejszość, Człowiek Edukacja*, Numer specjalny, 2001, s. 193-202.

2. *Machines of Identity*. [w]: M.Kempny, A.Jawłowska (eds.), *Identity in Transformation. Postmodernity, Postcommunism, and Globalisation*. Praeger: Westpoort, Connecticut, London, 2002.
3. Educational Theory, Displacement and Hegemony. *International Journal of Applied Semiotics* vol. 4, No.2, 2005, ss. 109-130.
4. On Nations and Children. Rousseau, Poland, and European Identity. *Studies in Philosophy and Education*, vol.24, No.1, 2005.
5. Edukacja i polityka po postmodernizmie: o aktualności i nieaktualności O[wiecienia]. [w]: Piotr Żuk (red.), *Dogmatyzm, rozum, emancypacja. Tradycje Oświecenia we współczesnym społeczeństwie polskim*. Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2005
6. Koniec pracy czy koniec zatrudnienia? Edukacja wobec presji światowego rynku. W: Kargulowa A., Kwiatkowski S., Szkudlarek T. (red.), *Rynek i kultura neoliberalna a edukacja*. Impuls 2005.
7. Parcelacje. Topografie społeczeństwa wiedzy. [w]: Maria Memdel (red.), *Pedagogika miejsca*. Wyd. DSWE, Wrocław 2006
8. Analiza dyskursu w europejskich badaniach porównawczych: między fenomenografią a hermeneutyką. Przykład dyskursywnej konstrukcji granic profesjonalizmu w kształceniu psychologów (Współautor, z M.Cackowska, M.Mendel, A.Strużyńska-Kujałowicz). [w]: Anna Horolets (red.), *Europa w polskich dyskursach*. Adam Marszałek, Toruń 2006.
9. Edukacja i konstruowanie społecznych nierówności. W: J.Klebaniuk (red.), *Fenomen nierówności społecznych*. ENETEIA, Wrocław 2007
10. Empty signifiers, education and politics. *Studies in Philosophy and Education* vol. 26, no.3. May 2007, pp. 237-252
11. Dyskursywna konstrukcja podmiotowości. Puste znaczące i pedagogika kultury. W: M.Kruszelnicki, W.Kruszelnicki (red.), *Studia z posthumanistycznej filozofii podmiotu*. Forum Oświatowe, numer specjalny 2008
12. *Knowledge society and knowledge exclusion* [w:] *Learning in academia. Socio-cultural and political perspectives*, ed. by M. Cackowska, Ars Educandi Monographs Vol. 1., Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2009, s. 66-72
13. "Ja lubię rzeczywistość". O rzeczach pospolitych w kilku Rzeczach Pospolitych. w: A.Pawliszyn, K.Szalewska (red.), *Przekleństwo rzeczywistości. Rzecz o obsesji i fantazji*. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2009.
14. Capabilities in the context of education and whole-day schooling: the situation in Poland. (współautor Maria Mendel). "Social Work and Society" vol.7, no.2, 2009 (online)
15. Meaning and Power. Education as Political Semiosis. w: Inna Semetsky (ed.), *Semiotics Education Experience*. Rotterdam / Boston / Taipei, SENSE Publishers, 2010, ss.259 - 276
16. Inner University, Knowledge Workers, and Liminality. w: Pat Thompson, Melanie Walker (eds.), *The Routledge Doctoral Student's Companion. Getting to Grips with Research in Education and Social Sciences*. London: Routledge 2010, ss. 356-367
17. Dekonstrukcja i szczepionka z Marksa, która jednak doprowadziła do infekcji. w: E.Domańska, M.Loba (red.), *French Theory w Polsce*. Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2010, ss. 80-104.

DR N. HUM. MICHAŁ WORONIECKI

Filozof, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, doktorat na Uniwersytecie Gdańskim; z Zakładem Nauk Humanistycznych Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku związany jest od 1991 r. Aktualnie prowadzi wykłady z historii filozofii oraz wykłady z estetyki dla studentów wszystkich wydziałów uczelni. Dla studentów Wydziału Malarstwa, Wydziału Rzeźby i Wydziału Grafiki prowadzi seminarium dyplomowe, którego efektem jest pisemna praca dołączona do dyplomu.

Zajmuje się głównie problematyką aksjologiczną i historią filozofii. Ze swoich dokonań wskazuje na wydanie rękopisu Henryka Elzenberga poprzedzonego obszernym wstępem tłumaczenia *Monadologii* Leibniza (Toruń 1991) a także, częściowo rękopisów, trzech tomów pism Elzenberga (*Z filozofii kultury*, ZNAK 1991; *Kłopot z istnieniem*, ZNAK 1994; *Z historii filozofii*, ZNAK 1995). Napisał też kilka artykułów poświęconych systemowi aksjologicznemu Elzenberga i jego koncepcji kultury.

DR ROMAN NIECZYPOROWSKI

Z gdańską Akademią Sztuk Pięknych związany jest jako wykładowca od prawie dwudziestu lat. W tym czasie prowadził zajęcia z historii sztuki starożytnej, historii sztuki średniowiecznej, historii sztuki najnowszej oraz analizy dzieła sztuki. W grudniu 1999 roku wraz z mgr Hubertem Bilewiczem zorganizował w Akademii panel dyskusyjny poświęcony sztuce XX wieku. Ten jednorazowy w swoim zamierzeniu połączony z dyskusją wykład przerodził się w trwający dziesięć lat cykl comiesięcznych spotkań poświęconych głównym problemom sztuki współczesnej. To popularyzatorsko-edukacyjne zacięcie objawia się również w prowadzonych od kilku lat ilustrowanych muzyką klasyczną (współ z Gdynią Orkiestrą Kameralną *Symfonię Nordica*) wykładach w Muzeum Miasta Gdyni.

Początkowo obszarem jego zainteresowań była kultura starożytna (w szczególności zaś historia religii starożytnej Grecji - reminiscencje tych zainteresowań odnaleźć można chociażby w: *Triumf Syzyfa. Próba reinterpretacji mitu*, [in:] A. Chodubski, E. Polak (ed.), Stawiać pytania szukać odpowiedzi. Księga jubileuszowa dedykowana Profesor Urszuli Świętochowskiej, Sopot 2008.) i średniowieczna (czego efektem były badania dotyczące twórczości Hieronima Boscha oraz romańskiej architektury sakralnej w Szwecji - czego efektem jest przygotowywana obecnie do druku rozprawa stanowiąca próbę rekonstrukcji romańskiej rezydencji królów szwedzkich na wyspie Visingsö).

W ostatnich kilkunastu latach swoje badania koncentruje wokół zagadnień sztuki współczesnej. Choć główny nurt tych badań koncentruje się wokół problemu pamięci w sztuce (w odniesieniu do twórczości Josepha Beuysa i Anselma Kiefera - *Paul Celan w twórczości Anselma Kiefera*, w druku) oraz zjawisku tzw. Szkoły Nowojorskiej (*Pejzaż z człowiekiem. Kilka uwag o malarstwie Marka Rothki*, [in:] M. Kitowska - Łysiak, R. Kasperowicz, M. Lachowski, L. Lameński (ed.), *Figury i figuracje. Materiały LIV ogólnopolskiej sesji naukowej Stowarzyszenia Historyków Sztuki*, Lublin, 20-22 października 2005, Warszawa 2006; *Poza czasem i przestrzenią. Próba interpretacji kaplicy Rothko'ego w Houston, Texas*, [in:] K. Wilkoszewska (ed.), *Czas Przestrzeni. Materiały XXXIII Ogólnopolskiej konferencji estetycznej*, Kraków 2008.), to w obrębie jego zainteresowań znalazła się między innymi twórczość Andresa Serano (*Konieczność słowa. Komentarz w sztuce ostatnich lat*, [in:] M. Popczyk (ed.), *Przestrzeń sztuki: obrazy - słowa - komentarze*, Katowice 2005.), Nobuyoshi Araki'ego (*Sztuka Nobuyoshi Araki czyli dylematy wykładowcy historii sztuki*, [in:] M. Juda (ed.), *Akademia +2007 (Folia Academiae)*, Katowice 2009.), Yasumasy Morimury (*Awangarda znaczeń. Kilka uwag o twórczości Yasumasy Morimury*, [in:] L. Bieszczad (ed.), *Wiek awangardy*, Kraków 2006.), Josefa Albersa (*Modernizm Josefa Albersa. Szkic do portretu*, „Estetyka i krytyka”, nr 15/16 (2/2008-1/2009).) czy też Davida Hockneya (*Intelektualny warsztat Davida Hockneya* - w druku).

Jest członkiem *Stowarzyszenia Historyków Sztuki*, *Polskiego Towarzystwa Estetycznego*, *Polskiego Towarzystwa Filologicznego* oraz szwedzkiego *Visingsö Hembygdsförenings*.

Mimo całkowitego oddania historii sztuki jego wielką pasją (na którą ostatnio czasu brak) jest wspinaczka wysokogórska (od 1983 jest członkiem *Klubu Wysokogórskiego „Trójmiasto”*, w którym piastował funkcje członka Zarządu oraz członka Komisji Rewizyjnej). To wysokogórskie doświadczenie sprawiło, iż najbardziej ceni sobie przyjaźnie, które sprawdzały się w sytuacjach ekstremalnych i które trwają po dziś dzień.

DR DOROTA GRUBBA

Magister sztuki i doktor nauk o sztuce, absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu: dyplom w pracowni rzeźby prof. Macieja Szańkowskiego (2005), doktorat „Figuracja we współczesnej rzeźbie polskiej” w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa pod kier. prof. Jerzego Malinowskiego (2009). Zajmuje się (w wolnym czasie) rzeźbą i realizacjami procesualnymi, a szczególnie działaniami z zakresu badań oraz promocji historii rzeźby współczesnej, w tym aranżacją przestrzenną wystaw.

wybrane książki:

1. Dorota Grubba, *Stanisław Horno-Popławski. Droga sztuki – sztuka drogi*, album-monografia - wystawa z okazji 100 rocznicy urodzin artysty, red. prof. J. Malinowski, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Sopot 2002.
2. Dorota Grubba, *Państwo Dydony*. Wystawa polskiej rzeźby współczesnej. Album monografia prezentująca twórczość 26 polskich artystów: Jerzy Bereś, Maria Pinińska-Bereś, Julian Boss-Gostawski, Leszek Golec, Hanna Brzuszkiewicz, Wanda Czelkowska, Barbara Falender, Stanisław Horno-Popławski, Maria Jarema, Anna Jarnuszkiewicz, Krystian Jarnuszkiewicz, Jerzy Jarnuszkiewicz, Katarzyna Józefowicz, Anna Kamińska-Lapińska, Józef Łukomski, Witold Masznicz, Jerzy Mizera, Zdzisław Pidek, Anna Praxmayer, Tadeusz Sieklucki, Jacek Staniszewski, Zbigniew Warpechowski, Andrzej Wojciechowski, Marian Warzecha, Henryk Wiciński, Roman Woźniak. Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie 2010, (II edycja wystawy w Galerii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie).

wybrane artykuły:

1. Dorota Grubba, *Rzeczywista twórczość pustki*, [o twórczości Krzysztofa Malca], „Kwartalnik Rzeźby Orońsko”, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko 2004, nr 1
2. Dorota Grubba, *Rzeźby na granicach sztuk*, „Kwartalnik Rzeźby Orońsko”, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, Orońsko 2008, nr 1,2,3/4, cz. I-III;
3. Dorota Grubba, *Rzeźby szczątkowe, reliktowe, „relikwialne” i ich potencjalność symboliczno-semantyczna w odniesieniu do zmiennych kontekstów historycznych i kulturowych*, Rocznik „Rzeźba Polska” nr XIII, Orońsko 2009

DR N. HUM. ZBIGNIEW MAŃKOWSKI

Literaturoznawca, absolwent Uniwersytetu Gdańskiego, stopień doktora uzyskał w Instytucie Filologii Polskiej na Wydziale Filologiczno - Historycznym Uniwersytetu Gdańskiego na podstawie rozprawy doktorskiej *Józefa Czapskiego filozofia twórczej egzystencji* (promotor doktoratu - prof. dr hab. Kazimierz Nowosielski). Od 2009 roku zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Nauk Humanistycznych Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Prowadzi wykłady z estetyki, filozofii sztuki i filozofii kultury oraz interdyscyplinarne zajęcia łączące obszary sztuk wizualnych (filmu, teatru, telewizji) i antropologii wizualności; a także seminaria licencjackie poświęcone zagadnieniom rozumienia sztuki w kontekście filozofii, filozofii widzenia, literatury, historii idei i nauk społecznych.

Autor monografii *Widzieć prawdę. Józefa Czapskiego filozofia twórczej egzystencji*, (Słowo/ Obraz Terytoria, Gdańsk 2005). W innych pracach rozwija, zapoczątkowane w książce o filozoficznych aspektach twórczości Czapskiego, kwestie związków literatury i sztuki: Zbigniewa Herberta lektura obrazów (*Uwierzyliśmy zbyt łatwo, że piękno nie ocala, Współistnienie słów i obrazów według Kazimierza Nowosielskiego*; podejmuje tematy współistnienia literatury, sztuki i życia społecznego (*Wy-twarzanie społeczeństwa w literaturze - na podstawie współczesnej prozy polskiej; Broniewski współczesny*); poza tym zajmuje się: analizą deformacji cielesnych w literaturze i sztuce, kontekstami religijnymi literatury i sztuki, rozumieniem zjawisk funkcjonowania współczesnej szkoły (ekspert projektu *Pomorze 2030 - scenariusze rozwoju i kluczowe technologie* organizowanego w roku 2009/2010 przez Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową w Gdańsku). W swoich analizach badawczych i esejach odwołuje się do filozofii rozumienia (P. Ricoeura, H. G. Gadamera), antropologii i humanistyki łączącej międzyobszary kilku dziedzin, m.in.: estetyki, filozofii i historii sztuki oraz historii idei.

MINOS

WYKŁADOWCY STAŁE WSPÓŁPRACUJĄCY
Z ZAKŁADEM NAUK HUMANISTYCZNYCH

prof. dr hab. Maria Mendel, pedagog, absolwentka Uniwersytetu Gdańskiego, w 2009 r. uzyskała tytuł profesora, prorektor ds. kształcenia Uniwersytetu Gdańskiego. Swoją naukową karierę związała z Instytutem Pedagogiki na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Prowadzi szeroką działalność naukową w kraju i za granicą, jest autorką 6 książek i ponad 100 artykułów. Zrealizowała wiele międzynarodowych projektów badawczych. W latach 2000-2003 przewodnicząca European Research Network About Parents in Education; członek Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego, American Educational Research Association (1998-2005) oraz International Network of Scholars przy Johns Hopkins University. Jest członkiem Koła Pedagogiki Społecznej Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN. Współtworzy Radę Instytutu im. Heleny Radlińskiej przy Katedrze Pedagogiki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego i Stowarzyszenia Rozwoju Aktywności Lokalnej CAL (od 2007). W ASP prowadzi seminarium magisterskie.

dr hab. Kazimierz Puchowski, prof. nadzw. Uniwersytetu Gdańskiego, obiektem swoich zainteresowań uczynił edukację historyczną w jezuickich kolegiach Rzeczypospolitej (1565-1773), a także edukację elit politycznych Rzeczypospolitej Obojga Narodów. W ASP prowadzi zajęcia z historii i teorii kultury.

dr Małgorzata Cackowska, absolwentka Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, adiunkt w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego. Specjalizuje się w społecznych i kulturowych aspektach edukacji. W ASP wyklada zagadnienia związane z dziecięcym folklorem i filozofią życia.

dr Irena Zakidalska, absolwentka socjologii Uniwersytetu Warszawskiego (1969). Doktorat na Uniwersytecie Gdańskim (1978). W latach 1970-2007 pracownik Uniwersytetu Gdańskiego, obecnie Dziekan Wydziału Informatyki i Zarządzania Wyższej Szkoły Zarządzania w Gdańsku. Autorka licznych publikacji w pracach zbiorowych i czasopiśmie z zakresu socjologii. Udział w projektach badawczych. Zainteresowania badawcze: społeczne i kulturowe konsekwencje globalizacji, kultura popularna i jej przemiany, architektura informacji wobec oczekiwań i potrzeb użytkowników internetu. W ASP prowadzi zajęcia z socjologii.

dr Józef Tarnowski, adiunkt na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, w ASP prowadzi zajęcia związane z analizą dzieła sztuki.

dr Katarzyna Prajzner, adiunkt w Zakładzie Mediów i Kultury Audiowizualnej Uniwersytetu Łódzkiego oraz Pracowni Intermedialnej ASP Gdańsk. Interesują ją nowe media, współczesne teorie komunikowania i teoria narracji. W ASP wyklada teorię mediów.

dr Zofia Krasnopolska Wesner, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego, historyk sztuki i filolog, swoje zainteresowania lokuje w szeroko rozumianej korespondencji sztuk; udział w międzynarodowych sympozjach, autorka 3 publikacji naukowych, współpracuje z kwartalnikiem "Portret". W ASP prowadzi wykłady z historii sztuki i historii myśli architektonicznej.

mgr Marta Kołacz, historyk sztuki, absolwentka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Kuratorka Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu. Jej zainteresowania obejmują wzornictwo i architekturę II połowy XX wieku w Polsce, a także zagadnienia związane z designem behawioralnym. W ASP wyklada historię wzornictwa.

mgr Marta Szadowiak, socjolożka, doktorantka Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, prowadzi szkolenia z zakresu marketingu i public relations. Zarządzanie projektami i instytucjami kultury. W ASP wyklada metody animacji kultury i koncepcje edukacji artystycznej.

mgr Monika Zawadzka, architektka i antropolożka kultury, doktorantka Politechniki Gdańskiej, zajmuje się formą architektoniczną wnętrza miejskich oraz strategiami konstruowania miejsca i miejscowości. W ASP prowadzi kurs antropologii kultury i antropologii miejsca.

mgr Małgorzata Czekaj - dydaktyka

mgr Anna Fischer - marketing

mgr Wojciech Kobus - prawo autorskie i marketing

mgr Anna Laube - język angielski

mgr Alicja Jaśniak - język angielski

Katedrę Malarstwa, Rysunku i Rzeźby stanowią cztery pracownie: pracownia rzeźby i trzy pracownie rysunku i malarstwa. Pedagodzy pracujący w Katedrze prowadzą zajęcia z rzeźby, malarstwa i rysunku, grafiki komputerowej i multimediiów, podstaw projektowania plastycznego oraz struktur wizualnych dla uczestników studiów I i II stopnia.

Malarstwo, rysunek i rzeźbę - sztuki plastyczne, sztukę w swym całokształcie i mnogości przejawów postrzegamy jako przebogaty, szlachetny, trudny i przepiękny język opowieści o człowieczeństwie. Sztukę postrzegamy również jako drogę, po której podróż ofiarowuje przygodę poznawania świata wewnątrz siebie i poza sobą. Sztuka to także szczególny sposób istnienia w swoim czasie i miejscu ale i szansa na istnienie w sposób zwielokrotniony i do pewnego stopnia ponad czasu granicami.

Rolę dydaktyka utożsamiamy z nieustannym wyrażaniem zachęty wobec podopiecznych do prowadzenia świadomej, podmiotowej i autonomicznej twórczej egzystencji. Pojmujemy ją jako świadczenie posługi myślenia w jej skomplikowanej złożoności, przy zachowywaniu stałych wartości cywilizacji i z otwartością wobec odmienności indywidualnego wyrażania wrażliwego człowieka bytu.

W pierwszym okresie studiów edukacja dotyczy podstaw formowania utworu plastycznego, w miarę zaś zdobywania doświadczeń studenci wprowadzani są w bogactwo i złożoność problematyki kształtowania wypowiedzi plastycznej. Działania artystyczne służące dydaktyce pobudzają sprawność tyleż wnikliwego co esencjonalnego postrzegania, oceny i notowania otaczającego świata, jak też skłaniają do wrażliwej i odważnej, fantazyjnej i zdyscyplinowanej, jednocześnie łamiącej bariery przyzwyczajęń i stereotypów kreatywnej decyzyjności - prób twórczego myślenia odzwierciedlanych w kształtowanym utworze.

W kontekście powyższych myśli, pracownia rzeźby, malarstwa i rysunku jawi się

jako miejsce szczególne. Tu przychodząca studiować osoba napotyka samą siebie - swoje pozytywne i niedoskonałości - używając języka sztuk plastycznych poznaje o sobie świat i zapoczątkowuje proces samodoskonalenia.

Tutaj przy pomocy alfabetu znaków plastycznych przestrzeni formy rzeźbiarskiej, płaszczyzna kartki papieru czy zagruntowanego płótna staje się obszarem podstawowych decyzji świadczących o poziomie wolności i suwerenności bytu. Tu poznawane są zasady i kultura poruszania w świecie klasycznie pojmowanego malarstwa, rysunku i rzeźby. Tutaj odbywają się lekcje umiejętności decydowania o konstruowaniu, porządkowaniu i nasycaniu przestrzeni.

Także w tym miejscu osoba kształtuje przestrzeń swej jaźni, rozwija pomysłowość wykorzystywania coraz to nowych środków narracji a postrzeganie swoje uwrażliwia na wymowę przestrzeni, koloru, form i struktur. W tym też miejscu ma szansę nabrać pokory wobec trudu dobrego opanowania środków wyrazu, zdumień się swoją bezradnością wobec obszaru konfrontowanej wolności, zamyśleć nad trudem zachowania prostoty.

To tradycyjne ale nadal znakomite miejsce dla osób poszukujących swej egzystencji w obszarze sztuki i kultury, dla zapoczątkowania trudu podążania drogą doświadczania i rozwoju, dla zapoczątkowania przygody mogącej trwać i wypełnić całe życie.

prof. Andrzej Śramkiewicz

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PRACOWNIA PROF. PIOTRA ZAJĘCKIEGO
ASYSTENT BEATA CEDRZYŃSKA

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PRACOWNIA PROF. PIOTRA ZAJĘCKIEGO
ASYSTENT BEATA CEDRZYŃSKA

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

Zadanie jakie stawiam studentom , oprócz oczywistego kształcenia umiejętności warsztatowych, ma na celu wypracowanie świadomości podstawowych wartości plastycznych i artystycznych. Uważam, że tylko połączenie warsztatu ze zrozumieniem sztuki współczesnego obrazowania umożliwia dojrzałe komunikowanie się z odbiorcą wypowiedzi plastycznej. Proponowane ćwiczenia opierające się na studium natury kształcą umiejętność rozpoznawania zjawisk plastycznych i dają sprawność niezbędną do ich obrazowania. Takie narzędzie, daje sposobność tworzenia czytelnych komunikatów w sferze wizualnej, a także ich poprawne rozpoznawanie.

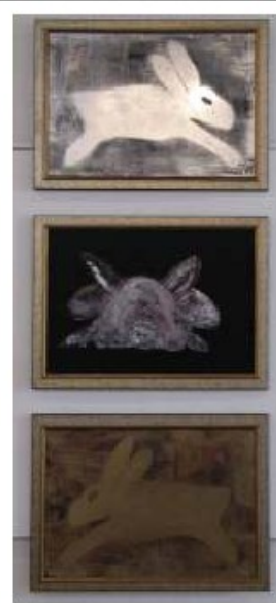

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

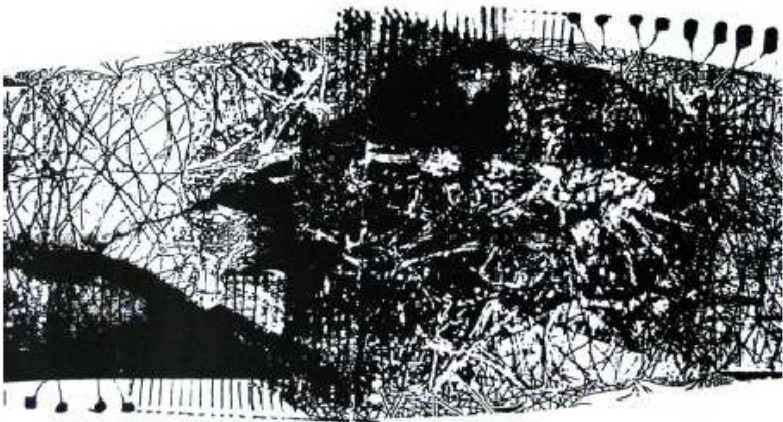
PRACOWNIA PROF. ANDRZEJA ŚRAMKIEWICZA
DR GRAŻYNA KRĘCZKOWSKA

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

Przedmiotem aktywności studentów jest twórcze formowanie obiektu plastycznego - podczas pierwszych semestrów to tradycyjnie pojmowany rysunek i obraz. W kolejnych semestrach wypowiedzi stają się bardziej zróżnicowane. Celem jest uświadomienie i ujawnienie prawdziwego oblicza osobowości studenta oraz osiągnięcie przez niego świadomej i dojrzałej samodzielności. W stawianych zadaniach zawarte są pytania o tożsamość, o racje zachowania wrażliwego człowieczeństwa, o odniesienia do tradycji i rzeczywistości współczesnego świata.

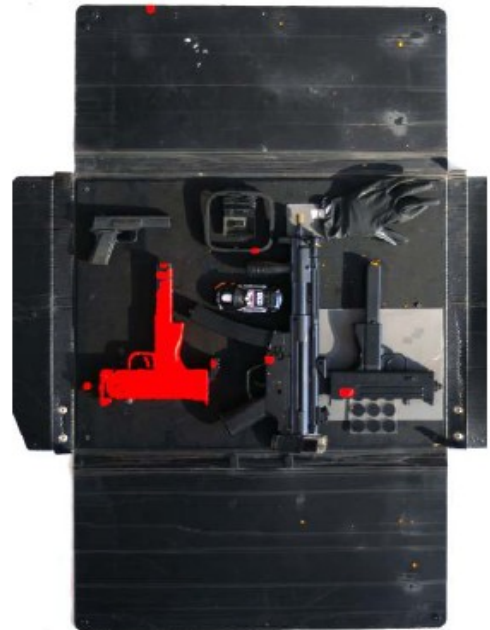

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PRACOWNIA PROF. ASP GRZEGORZA RADECKIEGO

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

Pracownia nie jest miejscem gdzie nauczyciel jedynie przekazuje wiedzę i umiejętności, jest obszarem na którym kształtuje się świadomość twórcy. Dla studentów oznacza to, że celem ich pobytu - oprócz oczywistego wymogu zrealizowania założonej ilości prac, gdyż jako efekt materialny zaświadcza o toczącym się procesie - jest uświadomienie sobie - dlaczego się tu znaleźli, do jakiego fragmentu kultury wizualnej mogliby się odnieść i w jaki sposób są w stanie to uczynić.

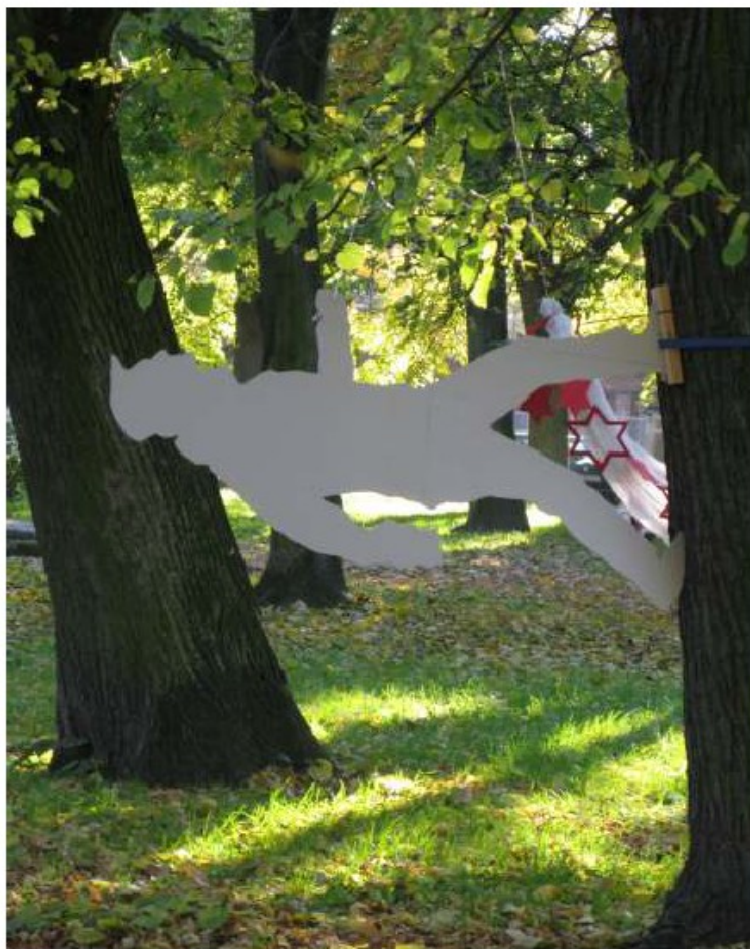

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PRACOWNIA PROF. ASP ANNY BEM-BORUCKIEJ
ASYSTENT CZESŁAW FANKIDEJSKI

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

Pracownia Rzeźby zajmuje się kształceniem umiejętności odczytywania form, struktur, kształceniem postawy kreatywnej oraz myślenia analitycznego, zwróceniem szczególnej uwagi na to, co istotne w tworzeniu tzn. nauką poszukiwania przez studentów własnych środków wyrazu i wartości. Połączenie wrażliwości z pasją tworzenia stanowi podstawę edukacji artystycznej, której częścią jest również rozwój umiejętności rzeźbiarskich. Kurs rzeźby zawiera naukę konstruowania, modelowania (różne aspekty narracji), aranżację przestrzeni otwartej (zadania plenerowe) oraz wybrane zagadnienia pracy z modelem etc.

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PROF. PIOTR ZAJĘCKI

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

PIOTR ZAJĘCKI

Urodzony w 1940 r. w Równym na Wołyniu; malarz, grafik, profesor. Pracuje w gdańskiej ASP gdzie prowadzi pracownię malarstwa i rysunku. Studiował w gdańskiej PWSSP w latach 1961-67. Dyplom uzyskał w pracowni prof. Stanisława Borysowskiego. Liczne wystawy w kraju i za granicą. Laureat wielu nagród i wyróżnień. Prace w zbiorach muzealnych i kolekcjach prywatnych.

Dostateczne wyrażenie natury jest tylko uludą, malarz powinien bowiem ciągle inne rzeczy w niej dostrzegać i do nich dochodzić. Owo dochodzenie i dociekanie jest jedyną istotną stroną twórczości.

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PROF. ANDRZEJ ŚRAMKIEWICZ

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEźBY

ANDRZEJ ŚRAMKIEWICZ

Urodził się w 1951 r. w Gdańsku. W latach 1969-1974 studiował i uzyskał dyplom w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku w pracowni profesora Władysława Jackiewicza. Od 1974 r. jest pracownikiem tejże uczelni. W 1999 r. uzyskuje tytuł profesora. Uprawia malarstwo i rysunek. Wystawia swoje prace w kraju i poza jego granicami.

Malarstwo, rysunek - sztuki plastyczne, sztukę w swym całokształcie i mnogości przejawów postrzegam jako przebogaty, szlachetny, trudny i przepiękny język opowieści o człowieczeństwie. Sztukę postrzegam również jako drogę, po której podróż ofiarowuje przygodę poznawania świata wewnątrz siebie i poza sobą. Myślę, że sztuka to także szczególny sposób istnienia w swoim czasie i miejscu ale i szansa na istnienie w sposób zwielokrotniony i do pewnego stopnia ponad czasu granicami. To fascynująca podróż w obszar „nieznanego” - próba zmaterializowania eteru mikroświata człowieczej osobowości.

Zawsze żyłam marzeniami, wierzę, że są jak poezja w naszym życiu, pozwalają przekraczać horyzont, dają nam siłę, motywację do naszych działań twórczych. Uwikłani w rzeczywistość poszukujemy wyzwolenia z krępujących iluzji, aspiracji w nadziei, że uda nam się znaleźć tą jedną, jedyną drogę przeznaczoną tylko dla nas. Sądzę, iż bliska jest mi sztuka pojęta jako tworzenie czegoś nowego, szukanie harmonii, a co za tym idzie, niesienie określonych treści. Rzeźbiąc stwarzam swój świat, to jest jak szukanie „najważniejszego” przy użyciu jak najskromniejszych środków...

Zawsze żyłam marzeniami, wierzę, że są jak poezja w naszym życiu, pozwalają przekraczać horyzont, dają nam siłę, motywację do naszych działań twórczych. Uwikłani w rzeczywistość poszukujemy wyzwolenia z krępujących iluzji, aspiracji w nadziei, że uda nam się znaleźć tą jedną, jedyną drogę przeznaczoną tylko dla nas. Sądzę, iż bliska jest mi sztuka pojęta jako tworzenie czegoś nowego, szukanie harmonii, a co za tym idzie, niesienie określonych treści. Rzeźbiąc stwarzam swój świat, to jest jak szukanie „najważniejszego” przy użyciu jak najskromniejszych środków...

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

PROF. ASP GRZEGORZ RADECKI

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

GRZEGORZ RADECKI

Malarz, grafik ur. w 1961 r. w Ostródzie. Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki w gdańskiej PWSSP w pracowniach prof. Włodzimierza Łajminga i prof. Jerzego Zabłockiego. Dyplom w 1986 r. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki. Od 1987 r. zatrudniony jako pracownik naukowo-dydaktyczny macierzystej uczelni, kwalifikacje II stopnia otrzymał w 2002 r. Obecnie pracuje na stanowisku profesora.

Sztuka w odróżnieniu od wielu innych przejawów ludzkiej aktywności nie toleruje fasad i kamuflażu. Wyrażona musi być w sposób oryginalny, właściwy jedynie dla jej wyrażiciela. W zamian oferuje rzecz bezcenną - niczym nie skrępowaną wolność. To ona pozwala mu na powoływanie do życia światów nowych, gdzie wydarzyć się może wszystko.

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

DR GRAŻYNA KRĘCZKOWSKA

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

GRAŻYNA KRĘCZKOWSKA

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWWSW w Gdańsku w latach 1984-90. Dyplom w pracowni prof. Hugona Łaseckiego. Od 1993 roku pracuje jako asystentka, od 2001 jako adiunkt w macierzystej uczelni, obecnie w pracowni prof. Andrzeja Śramkiewicza. Uprawia malarstwo i rysunek.

Nie wiem zupełnie co mogłabym przytoczyć, żeby w trzech zdaniach określić czym jest dla mnie malarstwo - może najtrafniej wyrazi to zdanie wypowiedziane przez Luc Tuymans'a "Wierzę w ten anachronizm jakim jest malarstwo".

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

MGR BEATA CEDRZYŃSKA

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

BEATA CEDRZYŃSKA

Urodzona w 1968 r. w Gdańsku. Dyplom na gdańskiej ASP na Wydziale Malarstwa i Grafiki uzyskała w 1999 r. Promotorem jej dyplomu była prof. Teresa Miszkin. W latach 2002-2009 pracowała jako asystent na kierunku Edukacja Artystyczna w pracowniach malarstwa i rysunku: prof. Teresy Miszkin, prof. Włodzimierza Łajminga i prof. Andrzeja Dyakowskiego. Obecnie zatrudniona jest w pracowni prof. Piotra Zajęckiego.

W centrum moich zainteresowań zawsze pozostawał człowiek. Człowiek, którego przedstawienie w sztuce zawsze miało pretensje do wyrażania symbolicznych treści i różnych stanów ludzkiej psychiki - pochwycony w dualizmie ciała i ducha, zawieszony między tym, co materialne i niematerialne, rzeczywiste i nierzeczywiste, rozdarty pomiędzy aspiracjami ducha a realnością ciała.

MINOS
SONIW

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

MGR CZESŁAW FANKIDEJSKI

KATEDRA MALARSTWA, RYSUNKU I RZEŻBY

CZESŁAW FANKIDEJSKI

Urodzony w Starogardzie Gdańskim w 1981 r. Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni. Studia na Wydziale Rzeźby Gdańskiej Akademii Sztuk Pięknych. Dyplom (2009 r.) w pracowni prof. Stanisława Radwańskiego. Stypendysta Miasta Gdańska. Ma na swoim koncie szereg wystaw i plenerów rzeźbiarskich. Oprócz rzeźby zajmuje się działalnością teatralną. Od 2009 roku zatrudniony jest w pracowni prof. Anny Bem-Boruckiej.

W swoich działaniach artystycznych staram się przemienne łączyć różne dziedziny sztuki. Punktem wyjścia jest rzeźba - forma statyczna, która w mojej wyobraźni poszukuje ruchu. Wykorzystuję wówczas działania teatralne ze światłem i dźwiękiem. Myślę, że wielość form przekazu połączona w jeden obraz daje twórcy większą głębię wypowiedzi, a widzowi czytelniejszy odbiór.

MIĘDZYWYDZIAŁOWY INSTYTUT NAUK O SZTUCE

informacja

Międzywydziałowy Instytut Nauk o Sztuce:

Zakład Nauk Humanistycznych - p.o. kierownika **prof. dr hab. Tomasz Szkudlarek** (e-mail: pedts@univ.gda.pl)

Katedra Malarstwa, Rysunku i Rzeźby - kierownik **prof. Andrzej Śramkiewicz** (e-mail: andrzej.sramkiewicz@asp.gda.pl)

Międzywydziałowy Instytut Nauk o Sztuce prowadzi studia na kierunku edukacja artystyczna, w następujących formach:

- stacjonarne II stopnia - **animacja kultury**
- niestacjonarne I stopnia - **edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych**
- niestacjonarne II stopnia - **edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych**

Dziekanat Międzywydziałowego Instytutu Nauk o Sztuce mieści się w gmachu głównym Uczelni w Gdańsku przy Targu Węglowym 6. Pracą Dziekanatu kieruje Pani **Janina Damaszkę** (e-mail: janina.damaszke@asp.gda.pl)

telefony:

MINOS dziekanat - 58 3012801 w.55, 58 3201279

ASP - 58 3012801

www.asp.gda.pl

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W GDAŃSKU

2010